

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 2 Czerwca r. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE:

W I L N O.

Najjaśniejszy Wielki Xiążę Jegomości, *Mikołaj*, w nocy z dnia 30 na 31szy z. m., miasto nasze opuścił.

JO. Xiążę Jegomości, *Czartoryski*, radca tajny, senator państwa, senator wojewoda królestwa polskiego, kurator cesarskiego uniwersytetu wileńskiego, wieczorem d. 30 z. m. wyjechał zjazd do Królestwa Polskiego.

Dnia 27 z. m. publiczność tutejsza pierwszy raz z ukontentowaniem słuchała koncertu, wydanego przez JP. Karola *Lipińskiego*. Grał sztuki następujące: *Ośmnasty koncert* Viottiego, a własnej kompozycji: *Waryacje i rondo w tempie polonowym*. Podziwienie licznie zgromadzonych słuchaczy, było zasłużonem uwielbieniem znakomitości talentu, z taką chwałą od większej części Europy już uznanego, a szczególniej wydającego się w dziełach własnych JP. *Lipińskiego*. Powszechne teraz jest zdanie, iż ten artysta do pierwszych dzisiaj w Europie należy. Wielka liczba jest żyjących; usłyszeć jeszcze P. *Lipińskiego*, nim miasto nasze opuści.

D. 27 z. m. umarł w tutejszym domu Towarzystwa Dobroczynności, *Jan Stankiewicz*, roden z *Orszy*, który w tym domu 6 lat przemieszkał, a miał wieku lat 119. Służył w wojsku trzem Królom Polskim: *Augustowi II, Augustowi III i Stanisławowi Augustowi*. W czasie wojny siedmioletniej dostał się w niewolę pruską, i tam potym w wojsku służył lat 7; dostał się potym austriakom, i w ich wojsku służył lat 2; był nakoniec w wojsku polskim, póki mu zdrowie i siły pozwalaly.

Dokończenie Najwyższego Ukazu o zapasach żywności w czasach nieurodzaju. (Ob. Kur. Lit. Nr 64 i 65.)

Urządzenia Szczególne.

62) W gubernii archangielskiej, z przyczyny miejscowego jej położenia, zabezpieczenie żywności mieszkańców, ustanowić przez pośrednictwo będących teraz magazynów; na ten koniec:

a) Mieskie i skarbowe magazyny, w tej gubernii ustanowione, zostawić w teraźniejszym ich stanie.

b) Włościańskie magazyny zapasne, we względzie do utrzymywania ilości zboża i do jego poboru, zastosować do magazynów, teraz stanowiących się; i

c) Ustanowiony w Archangelsku Komitet żywności, zostawiając na dawniejszej osnowie, poruczyć mu weyśdź we wszystkie obowiązki Komisyy żywności, w innych guberniach ustanowionych; dla czego zasiadać w nim mają Wice-Gubernator i Zarządzający Kantorem udziałowym.

63) Włościańskie magazyny zapasne w guberniach inflanckiej, kurlandzkiej i estońskiej, utrzymywać na osnowie prawideł na to ustanowionych, w ustawach dla włościan tych gubernii wydanych.

64) Nie rozciągać prawideł o sposobach ku zabezpieczeniu żywności, w ukazie tym stanowiących się, na gubernije sybirskie, w których maga-

zyny zapasne, tworzone bydź mają stosownie do miejscowego położenia tych gubernij.

65) Również nie stosować urzędzenia tego do Gruzji i Bessarabii, w których magazynów zapasnych dotąd nie było.

66) Urzędzeń tych nie rozciągać na kolonije cudzoziemców, na gruntach skarbowych osiadłych, których wyżywienie zabezpiecza się przez środki, wyłącznie Zwierzchności ich poruczone.

67) Nie rozciągają się urzędzenia te i na magazyny zbożowe w różnych guberniach właściwie w wydziale górniczym będące. Zwierzchności, od których magazyny te zależą, same obowiązane są się rozpatrzeniem, i postanowić prawidła do lepszego ich urzędzenia.

68) Gdy w niektórych miastach znajdują się osobne magazyny, założone przez skarb albo gromady mieskie: przeto Kommissye żywności mają przeyrzeć i postanowić: czyli bytność ich jest potrzebna, w jakiej ilości mają bydź ich zapasy, i jakim sposobem w działaniach swych mają się zarządzać, i o tem przez pośrednictwo Gubernatora Cywilnego przedstawić Ministeryum spraw wewnętrznych, na rozpatrzenie i utwierdzenie. Do uwag tych o magazynach miejskich, nie należą magazyny w stolicach, na osobnych zasadach ustanowione.

69) Zarządzającemu ministeryum spraw wewnętrznych, porucza się opatrzyć Zwierzchność Gubernialną, potrzebnymi przepisami około dokładnego wypełnienia prawideł, w Ukazie tym stanowiących się.

Względem przywiedzenia do skutku wszystkich tych postanowień Rządzący Senat stosownie uczyni rozrządzenia.

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa na Departamencie praw i na powszechnem Zebraniu, rozpatrywała przełożenie Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania departamentów sankt-petersburskich, względem wysyłania ludzi poddanych za złe sprawowanie się do Syberyi na zaludnienie.

Dworscy ludzie obywateli gubernii nowgorodzkiej Pawła i żony jego Alexandry Protasowych: Ferafont Maximow i Symon Rodionów, osądzeni byli w biełozierskim sądzie powiatowym i w Izbie Sądu Kryminalnego, za chęć otrucia pani swej trucizną. Dla niedostateczności dowodów, o chęci tego złego ich przedsięwzięcia, sprawa roztrąszana była w Sądzie sumiennym Nowhorodzkiem, który uważając, że ludzie ci do winy sobie dowodzonej nie przyznali się, w sądzie im nie dowiedziono i przez *powalny obysk* dobre świadectwo zyskali, postanowił: policzywszy im za karę utrzymywanie w więzieniu, powrócić ich na miejsce dawniejszego pożyicia.

Obywatelstwo Protasowy, chcąc pozbyć się tych złej chęci ludzi, prosili Biełozierskiego sądu powiatowego, policzyć im tych ludzi za rekrutów, oddając ich wreście i bez policzenia.

Sąd powiatowy, wspierając się na Ukazach 1760 dnia 13 grudnia, 1763 lutego 10, i 1812 września 30, osądził dworskich ludzi Maksimowa i Rodionowa, z przyczyny nieprzyjęcia ich przez swych panów, zesłać do Syberyi na zaludnienie, a dla obywateli Protasowych policzyć na rekrutów.

Rząd zaś gubernialny, znajdując to niezga-

dzajacem się z ukazem d. 5 lipca 1811 roku, rozkazał powrócić tych ludzi właścicielom, zostawiając do woli oddanie ich do służby wojskowej. Skutkiem tego jeden z ludzi wyżej wymienionych, Maksimow, oddany został przez swego pana w rekruty; a Rodionow dla wieku już niemiłego do służby nie został przyjęty.

Potym obywatel Protasow, umocowany od swej żony, prosił u Rządzącego Senatu, iżby dla zapewnienia jemu i żonie jego osobistego bezpieczeństwa, Rodionow przyjęty był pod wiedzę skarbową, do czego okaże się zdającym, bez policzenia już za rekruta.

Z powodu zdarzonej w iszym departamencie Rządzącego Senatu w sprawie tej równości głosów, przeniesiono ją do Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich departamentów, które po porównaniu okoliczności tej sprawy z prawami, uznało sprawiedliwem: na Rodionowa, jako za swoje sprawowanie się ze strony swoich panów niepochwalanego, równie i na innych jemu podobnych, których panowie za pjaństwo i inne swawolne postęпки, niepokoju im przyczyniające, mieć przy sobie nie zechcą, i którzy do służby wojskowej okażą się niezdatnymi, rozciągnąć moc ukazow dnia 10 lutego 1763 i 30 września 1812 roku, z których w trzecim punkcie igo zaleca się w ogólności: „iż jeżeliby kto zaparł się rzuconego nań pomówiska, a przez powalny obysk zyskał dobre zdanie; takiego wypuszczać na wolność na porękę; jeżeli zaś w wielkim powalnym obysku na pomówionego okaże się jawne podeyrzenie, sam zaś on i tak nie przyzna się do winy, a nadto jeżeli jest człowiek podły, i nikt za nim poręki nie da, tedy go zesłać na życie do Syberyi.” A przez drugi rozwiązano: „włóścian administracyi udziałowej, za złe postęпки, niezdatnych do służby wojskowej, za gospodarskiem rozrządzeniem Zwierzchności Udziałowej, wysłać na zaludnienie.”

Rada Państwa, po rozpatrzeniu tego przełożenia, znajdując postanowienie Rządzącego Senatu gruntownem, przez opinią postanawia: to przełożenie utwierdzić z dodatkiem, iżby ludzi, odrzuczanych przez obywateli, posyłać do Syberyi na zaludnienie bez policzenia za rekruta.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 3 marca 1822 roku napisano tak:

Ma być podług tego.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 7 czerwca.

Starodawny i pobożny obchód jednego z najuroczystszych święta *Bożego Ciała*, odbył się jak zwykle w stolicy tutejszej, przez processyą w okół rynku Starego miasta, na którym wystawione były cztery pięknie przybrane ołtarze. Celebrował JW. Skarszewski biskup lubelski. Wszyscy prawie ministrowie i generałowie, oraz inni wyższych i niższych stopni urzędnicy, szli za baldakinem, a wszystkie zakony i duchowieństwo wyższe i cechy, znajdujące się w stolicy, szły naprzód. Baldakin niesiony był przez Senatorów i znakomitsze w kraju osoby. Tłumy ludu zbierały się w miejscach, któredy processya przechodzić miała; pobożne śpiewy wznosiły się wszędzie ku chwale Zbawiciela: jedném słowem: cały rynek Starego miasta podobny był do świątyni Boga, której podstawą ziemia, a sklepieniem były obłoki.

Najjaśniejszy Cesarz i Król Nasyłaskawiey mianować raczył Senatorami Kasztelanami Królestwa Polskiego: JW. Józefa Hr. Ossolińskiego, byłego Kasztelana; Szymona Wiszniewskiego, byłego prezesa sądu appellacyynego; Adama Bronikowskiego, byłego posła powiatu Konińskiego; i Dawida Oeschelwitz, posła powiatu krakowskiego. Ozdobieni zostali orderem s. Stanisława IV klasy JPP. Skwarski, Szuwalski, Kramer, i Gutkowski, assesorowie izby obrachunkowej.

Izraelita, przeżywszy lat 70, a będący rabinem przez lat 20, przybył z Zamościa do Warszawy, dla przyjęcia chrztu s.

Gdy dał się uczuć niedostatek monety zdawkowej, tak w stolicy, jak na prowincyi; mennica

królestwa polskiego, została upoważniona wybić stosowną do potrzeby ilość teyże monety. D. i t. m. widzieliśmy nowo wybite grosze, na których znajdują się przyjemne miłośnikom płodów oyczystych wyrazy „z miedzi krajowej.”

Przed kilkadziesiąt dni, kopiąc, w polu, pomiędzy Warszawą a Powązkami, znaleziono w ziemi skelet, i na nim jeszcze nie zupełnie zniszczony mundur żołnierza niegdyś 10go pólku polskiego, zwanego *Działyńskich*: na piersiach znajdował się woreczek, a w nim 3 dwózzłotówki bite w roku 1794. Ta moneta od strony leżącej na kościach zaśniedniała, lecz z drugiej strony jest tak świeża, jak gdyby dopiero wyszła zpod stępla.

PRUSSY.

Berlin dnia 1 czerwca. Z powodu uroczystości zaślubin królowej *Alexandryny*, Xiążę Antoni *Radziwiłł* dał nazajutrz wielkie śniadanie, na którem znajdował się Monarcha z całą swoją rodziną i dworem.

Przybył tu z *Petersburga* rossyjski generał-porucznik i generał-adjutant *Zakrzewski*. Wyjechał zaś ztąd goniec gabinetowy hiszpański do *Petersburga*.

Dnia 29 z. m. położono tu kamień węgielny na most muirowany, mający łączyć plac przy zbrojowni z ogrodem zwanym *Lustgarten*, na mieyscu drewnianego. Wczoray zaś położono także kamień na nową szkołę artyleryi i inżynierów, w obecności Xiążąt rodziny królewskiej, oraz pierwszych władz cywilnych i wojskowych. Tegoż dnia odbyło się nabożeństwo w tutejszym kościele osady, z powodu upłynionych stu lat od czasu, jak został poświęcony. Był na tem nabożeństwie Monarcha z całym dworem.

NIEMCY.

(z *Kor. Warsz.*) *Frankfort* dnia 14 maja. Piszą z *Monachium*, że poseł Króla Saskiego prosił urządzenie o rękę Xiężniczki *Elżbiety* bawarskiej dla *Xięcia Jana* saskiego.

Podobnież z tego samego źródła wiemy, że Król Saski, ulegając żądaniom stanów, umyślił budżet wojenny zmniejszyć z 8 milionów na 7,500,000 złotych. Kommissya już oddawna wyznaczona dla zrobienia projektu oszczędności, zdała nareście swój rapport, i w nim wskazuje liczne zmniejszenia w gwardyi królewskiej, w sztabie głównym, w rozmaitych gałęziach administracyi, i w sposobie dostarczenia chleba i furazju dla wojska; lecz z drugiej strony oszczędzone w ten sposób summy projektuje, aby były obrócone na powiększenie żołdu dla żołnierzy i oficerów, aż do stopnia półkownika.

Szwajcarya.

Wezwany na nowo został rząd nasz, ażeby przytulku nie dawać cudzoziemcom, uszłym z kraju za polityczne stronnictwa.

Włochy.

(z *Korr. War.*) Listy z *Neapolu* donoszą o politycznej zmianie systematu rządowego. Austrya a ściagnąć ma znaczną część wojska z *Neapolu*, a zebrać swe główne siły w *Lombardyi*. Sądzą w *Neapolu* powszechnie, iż w krótko utworzone będzie nowe ministeryum pod przewodnictwem *Medici*. Znakomity ten dyplomatyk ma zaufanie u ludu neapolitańskiego i gabinetu wiedeńskiego.

Wojenny sąd w *Poten* skazał na śmierć wszystkich należących do spisku w *Laurenzana*. Król jednakże na dwóch tylko kazał dopełnić wyrok, innych zaś ulaskawił dożywotniem więzieniem albo wygnaniem.

Podług nowego rozporządzenia, każdy przybywający do *Neapolu* cudzoziemiec, obowiązany jest stawić się przed posłem swojego narodu we 24 godzinach, a nazajutrz przed inspektorami cyrkulowemi, dla otrzymania na piśmie pozwolenia przemieszkiwania w kraju.

Wenecya, dnia 18 maja. Piszą z *Algieru*, że nieporozumienia między tamiecznym *Dejen* a Hiszpanią nie są jeszcze zupełnie załatwione. Tra-

ktat pokoju z Toskanią niedawno został zawarty, lecz go jeszcze gabinet florencki nie zatwierdził; Dey zachował sobie w nim połów pereł w Bona.

Rzym, dnia 8 maja. Z Ohio odebraliśmy pod dniem 28 stycznia następującą wiadomość o postępie misyi katolickiej. Przed 25 laty znajdowali się tam prawie sami dziecy Indyanie, teraz zaś jest już 500,000 mieszkańców ucywilizowanych. Nad rzeką s. Józefa znajduje się osada dzikich Indyan, złożona z 5,000 dusz, którym misyonarze francuzcy udzielają nauk ewangelicznych.

(z Gaz. Warsz.) Liworn, dnia 10 maja. Według listu z Tessaloniki pod dniem 12 kwietnia, Basza tameczny kazał uwiezić Pana Zano, konsula duńskiego, na którego miał podeyrzenie o związki z powstańcami. Do dnia 8 kwietnia napróżno inni konsulowie starali się o jego uwolnienie; a tak bez względu na stopień i niewinność swoją siedzi w więzieniu.

ANGLIA.

(z Gaz. Warsz.) Londyn dnia 18 maja. Król nasz był niedawno na teatrze Drurylane, gdzie go publiczność z wielkim zapalem przyjęła. Xiążę York siedział w loży razem z Monarchą. Wiele osób musiało odejść, nie mogąc znaleźć miejsca. Wczora wieczorem zaszczycił Król obecnością swoją teatr Coventgarden, gdzie uczyniono wielkie przysposobienia na przyjęcie jego.

Onegdy towarzystwo szkolne angielskie i irlandzkie odprawiło tu roczne zgromadzenie swoje w loży wolnych mularzy, pod przewodnictwem Xiążęcia Sussex. Pomiedzy znakomitymi cudzoziemcami, którzy się na niem znajdowali, byli: Xiążę Broglio i Baron Stael, syn sławnej autorki. Pokazano 7 synów naczelników i ministrów Króla madagarskiego, przystanych na naukę do Londynu, aby za powrotem do oyczyzny mogli być użytecznymi. Na utrzymanie każdego z nich wyznaczył rząd 50 funtów szterlingów rocznie. Pan Wilberforce w wymownym głosie wystawił mylnosć tego zdania, iż niższa klasa ludu nie powinna mieć żadney nauki, aby nie była zbyt rozumną. Twierdził owszem, iż majetni powinni starać się o potrzeby fizyczne i umysłowe bliźnich swoich. Xiążę Sussex ubolewał, iż podobne towarzystwa we Włoszech i Francyi, nie uczyniły dalszych postępów; wynurzył oraz nadzieję, że i w innych krajach dana będzie większa bacznosć na wychowanie młodzieży. Pan Schwabe, Pastor kościoła niemieckiego, zapewnił, iż rzady niemieckie nie są obojętne na oświecenie młodzieży.

W przeszłą niedzielę mnóstwo ludu udało się do kościoła w Bethnalgreen, gdzie Sarah Green, młoda piękna kobieta, miała odprawić pokutę kościelną w koszuli, za to, iż bratową swoją nazwała nierządnicą. Z wielkiem nieukontentowaniem ludu, uwolniono ją od koszuli pokutney; musiała jednak stanąć w białej sukni; a otoczona jednym duchownym angielskim i zelżoną bratową, oraz kilku krewnymi swymi, głośno rzekła: Ja Sarah Green, powiedziałam kilka słów gorszących i potwarczych na zamężną Johnson, z wielką obrazą Boga, hańbą religii, i zniewagą sąsiadów moich. Z pokorą więc wyznaję dziś grzech mój przed Bogiem i wami, a przejęta szczerym żalem, proszę o darowanie winy, i przy pomocy Boskiej obiecuję nadal Panią Johnson podobnie nie obrażać. Młodą pokutnicę odprawili potem studzy kościelni do pojazdu.

W Izbie wyższej, Hrabia Liverpool dał zdane od Hrabiego Darnley objaśnienie, względem panującego w Irlandyi głodu i użytych ze strony rządu środków. Oświadczył, iż Vice-Król tameczny zaraz po przybyciu swojem, kazał spisać zapasy zboża, rozdawać zboże na zasiew, i zwrócił uwagę rządu na brak żywności. Rząd nie mało już od stycznia uczynił, i znalazł dzielną pomoc w powszechney czulości przez zbieranie składki. Margrabia Landsdown wspomniął o wniosku, który wkrótce ma być podany w Izbie niższej, aby więcej pieniędzy mogło się rozchodzić w Irlandyi.

Na sessyi Izby niższej, dnia 14 t. m., Pan

Warre odłożył do późniejszego czasu wniosek względem utrzymywania posła przy rządzie szwajcarskim; chciał bowiem zaczekać na wniosek Pana Lennard, tyczący się zmniejszenia płacy wszystkim posłom angielskim. Pan Lennard w długiej mowie porównywał dawniejsze pensye posłów z terażniejszymi, i radził ustanowić kommissyą do rozpoznania, czyliby nie można zaprowadzić potrzebney oszczędności? Odpowiedziano mu, iż pensya posłów nie wystarcza na wydatki, jakie dla utrzymania honoru narodowego ponosić muszą, i często prywatny swój majątek nadwierzają. Wkońcu odrzucono wniosek jego większością 247 kresek przeciwko 141. Podobnego losu doznał nazajutrz wniosek Pana Warre względem posła w Szwajcaryi.

Dnia 17 b. m. przeczytano petycyą kupców londyńskich przeciwko wolności handlu w Indjach zachodnich. Uczynili zapytanie: czyli osady mają być uwolnione od obowiązków względem Anglii, a Anglia ma dopełniać swoich względem osad? (Toż samo zapytanie poprzedziło uznanie niepodległości Stanów północney Ameryki.) Pan Wortley złożył petycyą właścicieli rękodzielni wełnianych, o odmianę dotychczasowej opłaty od wełny. Przeczytano trzeci raz bil Pana Canning, względem przypuszczenia Parów katolickich do Izby wyższej. Pan Lethbridge zakończył głos swój tem słowem Amen, i dziękował Bogu, iż konstytucya angielska jeszcze się utrzymuje, życząc, aby tak dalek było.

(z Kor. Warsz.) W dniu 14 t. m. na obradach Izby niższej Pan Hume wniósł przedmiot o wyspach Jońskich, żądając, aby z powodu ogólnego nieukontentowania tych wysp, dla licznych uwień i wygnań z kraju, a nakoniec w celu przekonania się, dla czego wyspy te zupełnie rozbrojono, i ogłoszono na nich prawo wojskowe, podać do N. Pana najpokorniejszą prośbę, aby sądownie kazał stan rządu wysp Jońskich wy badać.

HISZPANJA.

(z Gaz. Warsz.) Madryt dnia 3 maja. Na posiedzeniach stanów d. 2, 3 i 4 t. m. odbywały się obrady względem wydatków na ministerium spraw wewnętrznych i skarbu. Zdano także sprawę o mizernym stanie handlu i o bardzo ograniczonej opiece, jaką rząd daje okrętom kupieckim, które codziennie prawie są wystawione na rozboje korsarzy. Następnie niektórzy członkowie stanów domagali się od ministrów rapportu o buntach w Katalonii. Pan Canga popierał to żądanie, dodając, iż wypadki tego rodzaju częściej zdarzały się na granicach francuzkich, niż gdzie indziej. Minister spraw wewnętrznych uwiadomił o wypadkach w Katalonii, i doniósł, że bandy tamecznych buntowników rozproszone zostały, i że nakazał ogłosić tam prawo wojskowe. Zabrał potem głos P. Galiano, i mocno powstawał na wszystkie niepotrzebne zapytania, które często na zgromadzeniu stanów czynione bywają; oświadczył, iż główne zarczenie swobód narodowych, polega na odpowiedzialności ministrów. „Ale (rzekł) gdzież można u nas odpowiedzialność tę znaleźć, kiedy osoby na czele narodu będące, są niezdadne do rządzenia.“ Słowa te sprawiły wielkie wzruszenie i kilku członków przywołało go do porządku.

Z rapportu ministra spraw wewnętrznych, zdanego na posiedzeniu stanów nadzwyczajnych dnia 3 t. m. okazuje się, iż liczba wichrzycieli w Katalonii, nie jest większa nad 400. Na czele ich są Misas i Montaner. Podpółkownik Arango zbił ich zupełnie, poczem schronili się do gór Pirenejskich. Pomiedzy tymi buntownikami znajdowało się 30 szwajcarów i 20 żołnierzy z milicyi, a pomiedzy zabitymi znaleziono także francuza.

Pan Conga podał stanom projekt do prawa względem wystawienia Panteonu narodowego, w którymby chowano zwłoki zasłużonych w oyczyźnie mężów. Koszta na wystawienie jego mają być zbierane ze składek w całym królestwie. Według tego projektu kościół s. Tomasza w Madrycie, ma być na ten cel obrócony, a w nim mają

bydź efrowane ciała znakomitych członków stanów, tudzież chorągwie odebrane nieprzyjaciolom.

Z powodu oddalenia ze służby pewnego oficera za to, iż był synem rzeźnika, postanowiły stany, iż żaden hiszpan z powodu przeszłego swojego rzemiosła, nie może bydź pozbawiony urzędu, do którego konstytucyynie nabył prawa.

Artykuł 2gi projektu o prawach dziecić, przez ministrów ganiony, przyjęty został większością 88 kreszek przeciwko 44. Jest on najważniejszy z całego prawa; stanowi bowiem: iż właściciele dóbr, chcący używać praw dziedzictwa własności prywatnych, winni są okazać tytuł nabycia, a inaczej dobra ich staną się własnością skarbową. Artykuł ten uczyni wielkie zamieszanie we własności posiadania dóbr, gdyż mało tylko Grandów okazać może żądane dowody. Dziwną jest rzeczą, iż Pan *Savedra*, brat *Xiccia Rivas*, popierał ten projekt, przez który w znacznej części ogromny swój majątek utraci. Przyjęto potem artykuł 3ci i 4ty podanego projektu.

(z *Korr. Warsz.*) Dnia 6. Piszą z *Bilbao* pod 29 kwietnia, że oficerowie francuzcy, wyszli z kraju z Jenerałem *Berton*, stawili się przed tamiecznym naczelnikiem politycznym, ofiarując swoje usługi Hiszpanii.

Dnia 5 maja wieczorem przybiegł goniec do rządu z doniesieniem, że *Misas* zupełnie jest zniesiony, i że sam wzięty w niewolę z rozkazu podpółkownika *Arango* natychmiast rozstrzelany został.

Mówią, że stany na dzisiejszych obradach nadzwyczajnych mają podpisać decyzją, aby 30,000 wojska posłać na granice francuzkie.

Dnia 3 maja milicya spaliła na placu *Puerta del Sol*, w samym środku *Madrytu*, projekt do prawa o nowym jej urządzeniu, że zaś żadne władze im nie przeszkadzały, wszystko spokojnie się skończyło.

W *Kartagenie* pokazały się niespokojności, z powodu których Pan *Abadia*, naczelnik polityczny w *Murcyi*, ustąpi swego miejsca *P. Boado*.

Dnia 11. Obecnie znajduje się w *Aranjuez* dwóch deputowanych, aby przybliżającemu się rozwiązaniu małżonki Infanta *Don Carlos* byli świadkami. Ze zaś dwóch doniósł stanom o zbliżającym się również rozwiązaniu małżonki Infanta *Don Francesco Paula*, uchwalili, aby pierwszych dwóch deputowanych odwołać, a na ich miejsce na oba wypadki dwóch nowych deputowanych na świadków obrać.

Ministrowie zdają się tracić odwagę. Mówią, że dwóch z nich chciałoby usunąć się, ale wstrzymuje ich dane sobie wzajemnie słowo, aby razem zostać lub upaść, jeśli tak stosunki rządzą.

W całej Hiszpanii jest niejako ogłoszone wezwanie do powstania, w którym ożywa wzywa synów do wymordowania liberalistów. Ogłoszenie to uczyniło wielkie wrażenie, i kończy się jak następuje: „Na cóż zachowujecie waszą odwagę i waleczność, kiedy tak liberaliści jak i fakcyja republikańska, chce was, Króla i familię królewską, właśnie jak owce, pod miecz zniszczenia poddać? mając głos 20,000 krzywoprzysiężnych żołnierzy i 20,000 liberalistów, zagłuszyć głos kilkunastu milionów wiernych poddanych. Niech bezbożne te hordy zaginą, niech ich mieszkania wproch obrócone zostaną; obudź się niezwykły lwie Hiszpanii, wyciągnij krwawe tve pazury! Niechay trąba wojenna zagrzmie! Umrzemy lepięz z honorem, a niżeli żebyśmy mieli żyć wśród hańby. Hiszpania, matka wasza, wzywa was do świętej walki i wzywa was do boju, zwycięstwa lub śmierci. Niech żyje Bóg mocny, Bóg zastępów! Niech żyją święte jego obrządki cześć! Niech żyje Król *Ferdynand VII* i jego rodzina królewska! Niech żyją wierni poddani! Niech zginą liberaliści, republikańscy i bezbożni, a ś. Jakób niech ich nam zniszczyć dopomoże.

(z *Kur. Warsz.*) Uwieszono pewnego proboszcza, który wiozł z *Aranjuez* do *Madrytu* plan nowego spisku: ten spisek miał wybuchnąć w dzień ś. Izidora.

AMERYKA

(z *Gaz. Warsz.*) *Washington* dnia 17 kwietnia. Podczas rozpraw w senacie Zjednoczonych Stanów, względem uznania niepodległości Ameryki hiszpańskiej, szło oto: czyli tym ludom dadzą nazwisko *narodów* lub *rządów*; postanowiono nakoniec użyć wyrazów: *Niepodległe kraje Ameryki południowej*. Mianowanie agentów do tych krajów było przyczyną nieporozumień między prezydentem i Senatem, który je uważał za zawczesne. Izba reprezentantów przyjęła wniosek prezydenta, aby uznać niepodległość krajów południowo-amerykańskich. Jeden tylko reprezentant z *Wirginii* był przeciwny; kongres nie pozwolił umieścić mowy jego w gazetach miejscowych. Uchwalono oraz potrzebną ilość pieniędzy na utrzymywanie posłów przy rządach wspomnianych krajów.

Kongres postanowił użyć dzielniejszych środków w celu zatamowania handlu niewolnikami, wspólnie z mocarstwami europejskimi.

(z *Korr. Warsz.*) Według listów z *Buenos-Ayres* pod dniami 15 stycznia donoszą:

Wojsko portugalskie, które składało załogę w *Monte-Video*, nie odbierając żołdu od dawnego czasu, zbuntowało się, i na obywatelach wymogło siłą pożyczkę 200,000 piastrow. Ostatnie wiadomości odebrane z *Lima*, głoszą, że wszystkie brzegi tak na północ jak i południe ogłosiły się niepodległymi, uznając rząd jenerała *St. Martin* w *Lima*. Skarb, departament wojskowy, cywilny i duchowny, administrowane są podług dawnej formy z tą różnicą, iż do każdej galezi mianowany jest osobny minister. Peru jest obecnie opatrzone w towary na sześć lat, gdyż z powodu klęsk wojennych konsumpcya znacznie się zmniejszyła.

Prace w kopalniach *Pasco* są zatamowane, gdyż Indyanie opuścili je wczasie zaburzeń politycznych i niełatwo jest sprowadzić ich napowrót. Mennica w *Peru* wkrótce zamkniętą zostanie nie mając materyałów. Wszystkie prowincje góryste i środkowe są jeszcze w ręku Hiszpanów, których wojsko wynosi jeszcze 6 do 7 tysięcy. Główne jego stanowiska są w *Tarma*, *Xenia* i *Huertacayo*; jenerał *Corna* jest w stolicy *Cusco*. *St. Martin* ma pod swem dowództwem 5,500 wojska. *Cochrane* zabrawszy 800,000 piastrow, przeznaczonych na wynagrodzenie wydatków chilijscykom, za pomoc przez nich peruwianom daną należących, udał się do *Guayaquil*, a ztamtąd myśli się udać na brzegi *Meksyku*; zapewne do *Acapulco*.

(z *Gaz. Warsz.*) *Santa Fé*, dnia 14 lutego. Jenerał *Bolivar* ruszył z licznym wojskiem ku *Quito*, i w drodze odebrał wiadomość, iż prowincya ta ogłosiła niepodległość swoją.

Carracas, d. 19 marca. Wojsko hiszpańskie zajmujące jeszcze *Puerto-Cabello*, które powstańcy ściśle oblegli, i zkaż wlecie żołnierzy ucieka do ich wojska.

Mexyk, dnia 2 marca. Dnia 23 z. m. rozpoczął się tu kongres z wielką okazałością. Władza najwyższa będzie zapewne oddana jenerałowi *Iturbide*.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W *Almanachu* paryżkim widowisk na rok bieżący, jest unieszczono, że dnia 27 maja roku zeszłego, na pierwszym teatrze francuzkim wystąpił w tragedji *Fedra*, w roli *Hipolita*, *P. Eazowski*.

Gazeta pruska rządowa donosi, że podług opisu statystycznego w departamencie *Aleuthie* we *Francji*, znajduje się 115,959 panien, a kawalerów 102,349; jest zatem 11,610 panien, którym, gdyby w tymże departamencie za mąż pójść miały, mężów zabraknie; nareszcie chociażby niedostatek ten chciały zastąpić znajdującymi się podług tychże tabel statystycznych 6,406 wdowcami; wtedy są im na przyszłość 16,402 wdów, z których nie jedna zapewne jest w życzeniu w nowe weyść śluby. Wogóle znajduje się 21,864 panien, rozwódek i wdów, którym w granicach tego departamentu mężów nie dostaje.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 30 majaja: rubel srebrny 3 ruble kop. 85½, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyal rubli 37, kop. 52½.

Wilno dnia 2 czerwca 1822 Roku v. s.

Prenumerata.

1. Expedycja Gazetnia Głównego Pocztańtu Litewskiego uwiadamia, iż można prenumerować na pisma peryodyczne polskie, w Warszawie wydawane: 1) *Wanda* czyli *Tygodnik polski* kosztuje rocznie srebrem rubli dwanaście; 2) *Gazeta Literacka*, kosztuje rocznie rubli dziesięć.

Licytacya.

1. Niżej podpisany stosując się do rezolucyi Sądu Magistratu Wileńskiego dnia 27 marca roku teraźniejszego następująco uwiadamia powszechność, że w dniu 5 nadchodzącego mca junii 1822 ruchomości to jest: srebra stołowego, brylantów, zegarków, porcelany, fajansu, szkła rozmaitego idalszych artykułów s.p. Woytowey Ludowiki Przemienieckiej, w domu nieletnich Przemienieckich, w Mieście Wilnie na ulicy Niemieckiej pod N. 384 położonym, lokujący się, i takowa licytacya ciągle w każdym dniu zrana i po południu, prócz dni Tabelnych i Świątecznych, do ukończenia zupełnego wyprzedazy, uskuteczniać się będzie, aby więc na niniejszą licytacyą do kupi jawiono się, podając do powszechnej wiadomości, na dowód podpisując się. Dat w Wilnie roku 1822 miesiąca maja 31 dnia.

Marcin Straus R. M. W.

Sąd Exdywizorski.

1. Roku 1822 maja 27 dnia. Sąd Taxatorско Exdywizorski przewodnictwem uprzednio postanowionych rezolucyów, dla ostatecznego rozbioru sprawy konkursowej W.W. Maryanny z Widmontow Matki Pisarzowej Grodzkiej, Ignacego Sędziego Gran. Felixa i Adama byłych, a Marcellego teraźniejszego Assesorów Sądu Niższego Ziemskiego Powiatu Rosień. Dyrdów z ich kredytorami przewodzący się: w dniu 24 b. miesiąca do Miasta powiatowego Rosień, w komplecie zebranych, czynność jurydzyczną zareassumowawszy, dnia 10 następnego miesiąca czerwca, też sprawę postanowił ostatecznie wziąć w namowę, i o tem przez Gazetę Kuryera Litewskiego, strony interessowane potrzykrotnie zawiadamiając, że do terminu dopiero określonego, niejawnie pretensye w tém Sądzie za ulegle Amissy ogłosi, ostrzega. Adam Kozakowski Prezes Sądu Ziem. Kowień. i Exdywizyi.

Przedaż Publiczna.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, że na usatysfakcyonowanie pretensyi Butowicza Radcy Stanu, będzie się przedawać z publicznego targu majątek Pieszkowa, w Pińskim powiecie położony, zawierający poddanych dymów 14, w nich mężożyzn 38, żeńskich 36 dusz, osobno dwornych poddanych mężożyzn 6, kobiet 3 dusze, z dwornem zabudowaniem, z przynależacemi do niego gruntami, sianozęciemi, z różnym bydłem i innemi zapasami, który przynosi rocznego dochodu srebrem rub. 506 i 2 kop., a na przedaż oceniony 10,120 rub. sr., albo assyg. rub. 38,925 i kop. 2; a zatem: życzący kupić takowy majątek raczą jawnie się do Mińskiego Gubernialnego Rządu na terminy: pierwszy 22 czerwca, drugi 24 lipca tego roku, a trzeci ostateczny, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 10 grudnia 1814 roku, od czasu wydrukowania ogłoszenia (które później nastąpi w Sankt Petersburskich albo Moskiewskich Gazetach) we trzy miesiące. Opisanie takowego majątku i kondycje, podług których odbywać się będzie przedaż, w każdym czasie, życzącym kupić będą pokazane. Maja 13 dnia 1822 roku Mińskiego Gubernialnego Rządu Sekretarz Felicyan Arcumowicz. Stola naczelnik Wasilewski.

Obwieszczenie.

2. Jan Piesanko Sędzia Ziemski powiatu wileńskiego Deputat z Sądu ziemskiego wydelegowany, Józef Krzyżanowski, Wincenty Malinowski Burmistrze miasta Wilna, Marcin Strauss Radny, urzędnicy magistratu wileńskiego.

Oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. Ignacemu Balińskiemu Marszałkowi Powiatu wileńskiego, Michałowi Balińskiemu członkowi Komisyyi Edukacyney sukcesorom zeszłego Ignacego Balińskiego Prezydenta Sądu Głównego Departamentu Czasowego wileńskiego. JPP. Karolowi Bukezy, Henryecie Umbehaumowey z nieletnim potomstwem i opiekunami JPP. Krzysztofem Wellerem i Józefem Adamowiczem Porucznikiem byłych wojsk Poll. stopień administratorów nad funduszem exdywizyi podpadającym, oznaczającym, JP. Rozalii primo Sznachembergowey, a dopiero Rutkowskiej z jej opieką, starozakonnym Salomonowi Herc Heymanowi kupcowi pierwszej gildy, Ickowi Josielewiczowi z Turca, i JW. Janowi Zabie Marcinkiewiczowi Komandorowi krzyża Maltańskiego byłym na tradycyi, a oraz JPP. Danielowi i Krystynie Maryannie Bukszom Ławnikom małżonkom byłym czasowym zawiadowcom domem satysfakcyi wierzyteli uległych, w tem: iż w Sądzie Magistratu miasta Wilna najprzód w roku 1816 miesiąca maja 15 dnia, powtóre w roku idącym 1822 mca marca dnia 25 z powództwa w pierw zeszłego s.p. Ludwika Umbehauma wierzyteli, a dopiero jego sukcesorów z opieką działających, z debitorem JP. Danielem Bukszą Ławnikiem i dalszemi do sprawy powołanemi, ze skutku remissyynego dekretu w roku 1812 miesiącu februaryi 25 dnia w exdywizyi majątku Bukszy naznaczoney, reguły przepisane zostały akta inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi tak z administrującemi majątkiem Daniela Bukszy, jakoteż będącemi na tradycyach, i zajmującemi się czasowie urządzeniem i władaniem onego. Skutkiem jakowych wyroków wstępnie w sprawie zaszytych, podług przepisanych prawami krajowemi, remissą Sądu Głównego Departamentu drugiego wileńskiego i dekretyami Magistratu miasta Wilna wykazanych prawideł. Za uprzedzającym się czteroniedzielnym obwieszczeniem rzeczne akta z powyższemi osobami in funda domow przez dwóch urzędników z pośredka nas od stron użyć się mających expedyować się będą. Do jakowych ażeby strony powyższe ze wszelką gotowością w dniu 20 miesiąca Junii 1822 roku przystępowały i aktów naznaczonych nie zrywały, w myśl prawa i dekretów zakreconych ostrzegamy.

Roku 1822 miesiąca maja dnia 24 woźny świadczę, iż tego obwieszczenia od W.W. JP. Jana Piesanki Sędziego Ziemskiego wileńskiego Deputata z Sądu wydelegowanego, Józefa Krzyżanowskiego, Wincentego Malinowskiego burmistrzów, Marcina Straussa Radnego urzędników sądowych Magistratu miasta Wilna. Kopie zgodne JWW. Ignacemu Balińskiemu Marszałkowi powiatu wileńskiego, Michałowi Balińskiemu członkowi Komisyyi edukacyney sukcesorom zeszłego s.p. Ignacego Balińskiego Prezydenta Sądu Głównego Departamentu czasowego wileńskiego, Janowi Zabie, Marcinkiewiczowi Komandorowi krzyża Maltańskiego Ichmowsz Panom Karolowi Bukszy, Henryecie Umbehaumowey z potomstwem i opiekunami Krzysztofem Wellerem, i Józefem Adamowiczem Porucznikiem b. wojsk Poll., Rozalii primo Sznachembergowey a dopiero Rutkowskiej z jej opieką, Danielowi i Krystynie Maryannie Bukszom Ławnikom małżonkom, i starozakonnym Salomonowi Herc Heymanowi kupcowi pierwszej gildy, Ickowi Josielewiczowi z Turca, administratorom, tradycyynym posesorom i zawiadowcom czasowym jednym oczewiste w ręce w mieście Wilnie, drugim do Gazet Kuryera Litewskiego dla wiadomo-

sci onych podałem, i ażeby do aktów inkwizycji, kalkulacji i weryfikacji, za cztery niedziele od daty podania tego obwieszczenia w terminie z gotowością in fundo stawali uwiadomiłem. Datt ut supra. Stanisław Parymanowski woźny Pttu wileń.

Roku 1822 miesiąca maja 26 dnia. Przed aktami miasta gubernskiego Wilna stanawszy osobiście woźny Stanisław Parymanowski ten kwil swój rellacyyny offitiose zeznał, świadczę.

Ignacy Misiewicz.

Roku 1822 mscia maja 26 dnia takowe obwieszczenie Redakcyja do Gazety Kuryera Litewskiego zamieścić może. Józef Krzyżanowski Burmistrz.

O s w i a d c z e n i e.

3 Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego kancelaryi miasta Wilna w dacie niżej wyrażający się zapisanego i teyże daty stronie potrzebujący urzędownie jest wydan.

Roku 1822 miesiąca maja 18 dnia. Przed aktami miasta Gubernialnego Wilna stawając obecnie Star. Leyhey Eliasiewicz Ass poniższe oświadczenie wpisać do protokołu podał przez słowa: oświadczenie imieniem Star. Hirszy Wolfowicza obyw. miasteczka Iwieńca w Gubernii mińskiej położonego, zanoszą się oto: iż żał. przejeżdżając przez miasteczko Mir, mając kwatę tamże u Mowszy Abrahamowicza Kopylskiego, gdzie w r. idącym 1822 mca apryla w nocy z 9 na 10 dzień okradzionym został, jakoto: trzy obligi z podpisami Josiela Wolfowicza Chisesa i zięcia onego Leyby Leyzorowicza, na herbowym trzy rublowym papierze, krepstnym hebrayskim dyalektem, charakterem Lipmana Ayzikowicza kupca z gildy pisane, w ogóle na rubli sr. 2,740 kop. 50 wydane. Cerograf po hebraysku pisany na rubli 2,740 i pół, z podpisem Mowszy Josielowicza Chisesa, w roku 1821 julii 8 datowany, z terminem opłaty oktobra 14, a naydaley nowembra 13 tegoż roku, charakterem Jankiela Josielowicza z Kopyla pisany, a przez onegoż i Morducha Całkowicza z Iwieńca jako świadków utwierdzony. Dwa dokumenta obligacyyne na prostym papierze po polsku pisane z podpisami hebrayskimi Eliasza Menochima Izraelowicza z Mira Kardon na rubli sr. tysiąc, a przez Mowszę Abramowicza Kopelskiego z Mira i Leyzera szkolnika Mirskiego jako świadków utwierdzony, w roku 1822 marca 1 datowany, jeden z terminem opłaty tegoż roku maja 9, a drugi augusta 5 tegoż roku. Cerograf z podpisem Hirszy Chaimowicza z Bakszty na rubli sr. 509 w Królewcu w roku 1821 septembra 18 datowany z terminem opłaty nowembra 13 tegoż roku, kontrakt od pomienionego Hirszy na 400 kamieni lnu, kaźden kamień o czterdziestu funtów berlińskich, a przez Iekę Judelowicza Olszańskiego jako świadka utwierdzony, karta z podpisem Abrama Iekowicza z Bakszty na rubli sr. 42, żupan stary kortowy axamitem okładany, płaszcz racymorowy kitajem podszyty, kołdra atlasu różowego płótnem holenderskim obszyta, szlafrok jedwabny w pasach czerwonych i błękitnych, odzienie do modlitwy i xiążka pod tytułem Ssulchę Orach, druku amsterdamskiego, druga xiążka pod tytułem Eyn Jankof druku amsterdamskiego, żupan kitajowy stary axamitem obłożony, skrzynka czerwona z mosiężnymi haftkami bez żadnego obicia, odzienie do modlitwy z xiążką druku wileńskiego i grodzieńskiego, biblia na pół ćwiartce druku Eytyskiego z nadpisem Supsula Całkowicza, Psalmy Dawidowe tegoż roku takież na pół ćwiartce, czapka klapowa z Elki,

ogonki sobolowe na dwie czapeczki sztuk 18, płaszcz sukieny sajetowy czarny, płaszcz sukna ordynaryynego stary, w gotowiznie assygn. rubli 125, srebrem rubli 9. Zapobiegając zatem, ażeby kto z takowych obligow niekorzystał i za onemi nie dochodził lub też kryjonym sposobem niefrymarczył, ale owszem ktoby o takowej kradzieży dowiedział się, aby żałującemu alboliteż Jankiela Szmytłowicza Landę Obyw. Wileń. zawiadomił, za co nagrodę przyzwoitą żałujący ofiaruje, tudzież aby żał. za pomienionemi inskrypcyami przypadkowie zachwyconemi mógł dochodzić u swoich debitorow należnościow ninieysze oświadczenie zapisuje. (Podpisano): Jako uproszony w imieniu aktora podpisałem się. Józef Pawłowicz. Zgodno świadczę W. Żółkowski v. Regent M. W.

Takowe oświadczenie do druku Redakcyja Wileń. może przyjąć. Marcin Straus R. M. W.

L i c y t a c y a.

3. Kommissya sądowa Edukacyyna, na guberni Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwód Białostocki ustanowiona, podaje do wiadomości wszystkim, kogo to interessować może; iż dobra ewikcyjne Michaliszki zwane, w gubernii i powiecie wileńskim położone, do wybrania summy kapitałney edukacyynay w sekwestr zajęte, po zeyściu ustanowionego przez Sąd Exdywizorski extenuacyynego administratora P. Józefa Ginetta, Sędziego Granicznego Wileńskiego, z powodu zrzeczenia się przez jego successorów dalszey administracyi, wypuszczają się będą w dzierżawę extenuacyyną, przez licytacyą w teyże Kommissyi, w terminach: pierwszym dnia 19, drugim dnia 22, a trzecim i ostatcznym dnia 26 miesiąca junii idącego 1822 roku. Życzący przeto wyrażone dobra wziąć w dzierżawę extenuacyyną, mianowicie zaś kredytorowie zeszłego Brzostowskiego, jako dziedzice tychże dóbr, mający w nich wydzielone na wieczność schedy do objęcia po zplynionoy na rzecz funduszu edukacyynego extenuacyi, wzywają się ażeby na wyrażone terminy licytacyi jawni się, albo z naznaczonemi przez dekret Exdywizorski z kaźdey schedy do spłacenia funduszowi kapitałami, w celu deportowania całkowitey należności edukacyynay, albo z ewikcyami dostatecznemi na wzięcie wyrażonych dóbr w dzierżawę extenuacyyną. Jako zaś tychże kredytorów na Michaliszkach lokowanych, własnym jest interesem, żeby dochód roczny, tak inwentarzem roku 1814, jako i przez Sąd Exdywizorski okazany, nie został umniejszony, a przez to samo, żeby extenuacya funduszu przedłużoną nie była; przeto Kommissya nie wątpi, że ciż kredytorowie, jako dziedzice Michaliszek sami przez się, lub przez umocowanych plenipotentów, na wyrażonych terminach licytacyi znaydywać się nieomieszają. Maja 20 dnia 1822 roku.

Michał Römer Prezes.

Michał Dmochowski Pisarz.

2. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż za dług należny tuteyszey Izbie Pow-szechney Opieki, będą się w nim przedawać z publicznego targu murowane domy, mińskich mieszczan żydów Jankiela Goldberga i Leyby Golodina, ze wszelkimi do nich przynależnościami, zabudowaniami i ziemią, będącemi w Mieście Mińsku, przynoszącemi rocznego dochodu srebrem: pierwszy rub. 100, a drugi rub. 160, a zatem życzący kupić takowe domy zechcą jawnie się do tegoż Rządu na terminy: pierwszy 22 czerwca, drugi 24 lipca tego roku, a trzeci ostatczny od czasu wydrukowania ogłoszenia, które nastąpi poźniej w Sankt Petersburgskich albo Moskiewskich Gazetach we trzy miesiące. Maja 13 dnia 1822 roku. Sekretarz Felicyan Aromowicz.

3. Izba Skarbowa Litewsko - Grodzieńska przy komunikacyi dnia 9 tego mca za N. 1598

przesłała do Redakcyi Kuryera Lit. ogłoszenie, iż Mieszczan miasta Brześcia Litewskiego, i Prużany za nieopłatę Skarbowi należnych dochodów od dalszego utrzymywania Akcyzy oddaliła, na wzięcie których naznaczyła termin do nowych targów; lecz gdy Mieszczanie Miasta Prużany należność do Skarbu wnieśli, w skutek czego Izba Skarbowa postanowiła: Mieszczanom Miasta Prużany dozwolnić nadal utrzymywanie pomienionych dochodów, a Redakcyi Kuryera Lit. prosić, ażeby w swej Gazecie objawiła; że dochody z Akcyzy Miasta Prużany do targu nie należą i oddawanemi niebędą. Dnia 20 maja 1822 roku. Radca Wincenty Styczyński. Registrant Mirny.

List Gończy.

3. Z Majątku Skoduciszek w powiecie Wilkom. w parafii małatskiej położonego, wtenczas gdy niżej podpisany w Wilnie przebywał, pozostały służący za prowentowego pisarza Józef Mierzwinski, zabrawszy prowentowe pieniądze, całą garderobę i wszelkie obowie, podmówiwszy dwóch ludzi poddanych z onemi oddał szpichrz składowy, i wszystko co się znalazło droższego i kosztowniejszego zrabował i zabrał, uzbroiwszy siebie w ukradzione dwie strzelby dwururne a jedną pojedynczą, w nocy 17 maja uciekli. Dopełniona szkoda przenosi wartości rubli sr. 2.000. Józef Mierzwinski blisko lat 30, wzrostu miernego, ciała pełnego, twarzy okrągłej białej ospowatej, nosa średniego, ust dużych, włosów i bakenbardów swiatło ruskich, oczu niebieskich, czytać i pisać po rusku i po polsku umie, opatrzonny jest świadectwem iednoroczney służby Xięcia Ignacego Giedroycia w Szwabiskach, z racyi nałogu pijanstwa wydaje się nieco twarzy obrzękłej. Antoni Michała syn Barczis, lat 27, wzrostu miernego, przystojny, twarzy białej gładkiej, nieco pociągłej z rumieńcem, nosa proporcjonalnego, oczu błękitnych, włosów ciemnych spuszczonej do pól czoła, mówi dobrze po polsku i litewsku. Tadeusz Franciszka syn Kiestorowicz, poddany lat 30, włosów i bakenbardów swiatłych, strzyżony z dworska, wzrostu miernego, oczu swiatło błękitnych, ciała pełnego, twarzy gładkiej, z racyi nałogu pijanstwa wydaje się twarz jakby obrzękła, bez lukki obeysdź się nie może, gada po polsku i litewsku. Oświadczam najprzychylniejszą nadgodę za poścignienie.

A. Kurmin Prezydent Ziem. Witk.

List Gończy.

2. Dnia 24 terażniejszego mca maja z kwatery niżej podpisanego za Ostrobramą w domie JW. Rektora Małewskiego uciekł furman poddany Onufry syn Józefa Makarewicz Mińskiej Gubernii Ptu Ihum. do wsi Kality należny i wskaskach zapisany, przymiotów następnych; urody średniej, twarzy szczupłej, lat 18 oczu błękitnych, włosów blond, w surducie zielonym z metalowymi guzikami, w rajtuzach z płótna domowego, czapka granatowa z wypustką czerwoną, o czym do Sądu niższego i policyi tutejszej dano wie-dzieć przez objawienie, ktoby takiego człowieka wynalazł, uprasza się, dostawić onego do Sądu niższego Wileńskiego dla przestania na miejscu, za co przyzwoita nadgroda nastąpi. Joachim Kuzinowicz Sędzia Gr. Ihum.

Ogłoszenie.

2. Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż przez Kommissyą przy Ministerium Finansow w rzeczy długow Grafa Ogińskiego ustanowioną, przeznaczoną została wypłata z sum do niniejszego Rządu przez nabywców u JWW. Ogińskich dóbr wnoszących się, dla sukcesorów Konsyliarza Petcolda rubli sr. 2,629 kop. 17 i pół, dla Szefa woysk Polskich Stryjeńskiego rubli sr. 152 kop. 97; a zatem wła-

ściciele tych summ dla odebrania onych zechcą zgłosić się do pomienionego Wileńskiego Gubernialnego Rządu sami, lub przez prawnie umocowanych plenipotentów z pewnemi dowodami. Dat w Wilnie roku 1822 miesiąca maja 30 dnia.

Antoni Wierzbicki Sekretarz.
Franciszek Perzanowski Naczelnik Stotu.

Przedaj.

2. Sąd Magistratu Miasta Pttgo Kowna, za postąpieniem przed się sprawy z Instancyi Kompetetytorów, do funduszu zeszytych do wieczności Michała i Katarzyny Brawackich Obywateli Kowieńskich, zbiegających się Dekretem Stan-nym dnia 29 kwietnia idącego roku ferowanym, udecydowawszy przez publiczną aukcyą sprzedaż domu tychże Brawackich w części murowanego, a w części drewnianego, z ogrodkiem fruktowym, na ulicy Ghy-piotrowskiej w Mieście Kownie sytuowanego, w terminach 29 lipca 16 i 29 sierpnia terażniejszego 1822 roku w Mieście Kownie odbywać się mającą, z upewnieniem, że nanyżej ofiarujący przy zaliczeniu w gotowiznie summy, razem z poszlinami Skarbowemi i za dostarczeniem walorowego summi licytacyney odpowiedniego papieru, otrzyma akt urzędowy na swą osobę, potwierdzający Dziedzictwo rzeczono-go domu, i natychmiast do posesyi oraz użytkow prawem dozwolonych doprowadzony zostanie; dla powszechney wiadomości ogłasza, i życzących nabycia wzywa. 1822 roku miesiąca maja 24 dnia. Działo się na Sessyi. Jan Dahn Burmistrz. Jan Ranke Radca. Godfryd Zeyn-wil Radca Sądowy. Pisarz Wincenty Swolkien.

List gończy.

2. Z majątności Polan w Powiecie Oszmiańskim położonej, dziedzictwa W. Jankowskiego b. Podkomorzego Ptu Oszmiań., w nocy z dnia 25 na dzień 26 terażniejszego miesiąca zbiegł wieczysty poddany Franciszek Baranowski Kucharz, którego przymioty są takie: wieku ma lat 19, wzrostu miernego, figury suchej, wycmukłej, twarzy ściągłej, oczu i włosów ciemnych; mowa prędka i niezrozumiała, mówi dobrze po Polsku i po Rossyysku. Odzież jego, surdut szaraczkowy ciemny, takżej maytki i płaszcz, to wszystko z sukna karowego, szpancerka granatowa barakanowa, maytki nankinowe szarawa, czapka cyratowa czarna z obwódką nakarbowaną, mycka krymka czerwona, kamizelka w żółte paski sprana, a prócz tego przy nim znayduje się zegarek srebrny z małą pieczętką z napisem francuskim „Mardis.” Ktoby takowego zbiega przytrzymał i do Policyi Wileńskiej albo też Oszmiańskiej lub też do samego właściciela dostawił, oprócz zwrotu wydatków. dostanie nadgrody 25 rubli srebrnych. Dat 1822 miesiąca maja 28 dnia.

Józef Pieslak Rządca Polan.

2. Z majątku Goropola czyli Piotrowszczyzna zwanego Powiatu Wilkomirskiego w parafii Owańskiej położonego, tej nocy zbiegli ze dworu poddani niżej podpisanego dziedzica furman Piotr Borowski rostu miernego twarzy szczupłej wonsow jeszcze niewyroszonych, włosów swiatłych ubrany w surducie sukna kramnego swiatło-szaraczkowym lub w ermaku grubego sukna kołnierz skurą obszyty w kapeluszu furmańskim; lokaj Symon Kwiklis rostu małego, twarzy także szczupłej wonsow niemający, włosów co kolwiek cie-

mnowiących, sam ponurował, nog w kolanach nieprostych, w surdutaach jeden takiego sukna i kolaru co i u pierwszego, a drugi światło-bajowy z mosiężnymi guzikami w czapce lokayskiej; Barbara z córką Anną Borowską matka Piotra rostu nie małego, niechuda, w latach podeszłych, curreka zaś rostu będzie takiego jak i Symon Kwiklis ponurowata obydwie w prostym odzieniu; takowe ludzie przy ucieczce swej wykradli summy więcej dwóch set rubli srebrem; upraszam napokorniej zwierzchnictwa i obywatelstwa, że jeżeliby takowe zbiegi gdzie okazali się dostawić do wyżey wspomnianego majątku; za co będzie w nadgodę ktoby ich złapał i dostawił dano rubli srebrem 40; ruwnie takież upraszam zwierzchnictwa postanęmu żydowi Jankielowi Abramowiczowi na koniu czarnym; rozkazać dawać wszelką pomoc dla wysledzenia zbiegow w Państwie Rossyyskim, i jeżeliby trakt znalazł i w Królestwie Polskiem. Datt roku 1822 mca maja 18 dnia.

Grzegorz Kramarewski Rotmistrz Woysk Rossyyskich i Kawaler.

Roku 1822 maja 30 d. wolno w Gazecie Kurjera Litewskiego umieścić Wilński Ziemski Sędzia Aloizy Jasieński.

2. Aktorowie Francuzcy przybyli z Warszawy, wyjeżdżają w przyszły tydzień przez Mtaug do Rygi.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż więci za niepokazanie na piśmie świadectw arestanci Jan Jasnicki, Abram Soskin, Jan Hapanowicz, Gabryel Woyciechowski i Grzegorz Prochorow, którzy na egzaminie powiadali: Jasnicki miejsca urodzenia swego nie pamiętający; Soskin poddanym Kałuzkiej Gubernii, Przemyskiego Powiatu, ze wsi Kamieńki, Obywatela Fedora Bastopczyna, zostawał przy hucie tegoż Rastopczyna; Hapanowicz i Woyciechowski chociaż powiadali o sobie, że pierwszy poddany Mohilewskiej Gubernii i powiatu ze dworu Bobra, należącego do Obywatela Koszarowskiego, a ostatni Woyciechowski rodem z Gubernialnego Miasta Grodna i zawerbowani łążyli w Wołyńskim ułańskim półku, lecz takowe ich opowiadanie po uchyleniu śledztwie okazało się fałszywe; i Prochorow poddany Jarosławskiej Gubernii, powiatu poszechońskiego, obywatela Lichaczewa, jenerała majora, ze wsi Sosnowicz, na mocy ukazu Rządzącego Senatu pod d. 29 augusta 1807 roku, uznani za włóczegow: z nich pierwsi dwaj oddani do woyskowej służby, a ostatni trzej dla niezdatności do niej, posłani do Syberyi na posilenie. Przemioty pomienionych włóczegow: Jasnicki wzrostu 2 arsz. 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatej ospowatej, nosa cienkiego, ostrego, oczu ciemnoszarych, włosów ciemnorusych, mowi harkawo, nieżonaty, lat 26; Soskin wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy sucharlawej, białej, nosa ostrego garbatego, oczu szarych, włosów rusych, mowi czysto, lat 23; Hapanowicz wzrostu średniego, twarzy podługowatej pełnej, mało czarniawej, oczu szarych, włosów na głowie rusych, nosa miernego, od urodzenia lat 17, nieżonaty; Woyciechowski wzrostu wielkiego, twarzy podługowatej, czarniawej, sucharlawej, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, na wąsach ciemnorusych, nosa dużego, od

urodzenia lat 40 nieżonaty; i Prochorow wzrostu wielkiego, twarzy podługowatej, wielkiej, rumianej, czystej, nosa długiego, oczu szarych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ryżych, lat 31, nieżonaty; a zatem, jeśli z pomienionych włóczegow pierwsi dwaj okaza się do kogo należący, aby z prawnymi dowodami o ich przynależeniu, prosił gdzie należy w zakreślonym prawami terminie, o kwit na policzenie za rekrutow. Maja 13 dnia 1822 roku.

Sekretarz F. Arcimowicz.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe			
		M a y			
		Piątek			
		dnia 26			
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		sre-brem		assy-gnat.	
		rubl.	kop.	rubl.	kop.
Bezcza litewska mająca garyc litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	12	—	48	—
	— surowego - - - -	10	—	40	—
	Pszeniocy ozimey - - -	14	—	56	—
	— jarey - - - -	—	—	—	—
	Jęczmienia - - - -	8	—	32	—
	Owsa - - - -	4	30	17	20
	Gryki - - - -	10	50	42	—
	Grochu - - - -	—	—	—	—
	Bobu - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - -	—	—	—	—
	— konopnego - - -	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych - -	13	5	52	20
	— owsianych - - -	18	50	74	—
	— gryczanych - - -	37	98	151	92
Pud Rossyjski.	Łoju wplowego surowego	2	—	8	—
	— — — — — topionego	4	—	16	—
	Miodu przasn. z woskiem	3	55	14	20
	Wosku topionego niebielon.	21	25	85	—
	Świec woskowych białych	25	—	100	—
	— — — — — żółtych	21	25	85	—
	— lojowych przywożnych	4	80	19	20
	— — — — — tu robionych	4	80	19	20
	Włókna towarne: lnu	—	—	—	—
	— — — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana murożnego - - -	—	15	—	60
	— błotnego - - - -	—	10	—	40
	Faska masła 6 garcowa	4	50	18	—
	Soli kuchen becz. gar lit. 48	7	75	31	—
Od 28 maja do 4 czerwca	Piwa krajow. becz. 40 garc.	3	30	13	20
	— dubeltowego - - -	6	60	26	40
	Płastwa po parze indyków	1	40	5	60
	— — — — — kur -	—	40	1	60
	— — — — — gęsi -	—	—	—	—
	— — — — — kaczek -	—	—	—	—
	Chleba razowego funt 1	—	1 $\frac{1}{2}$	—	6
	— — — — — pytlowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1 - - - -	—	3	—	12
	Wódki garniec - - - -	—	64	2	56

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do Królestwa Pruskiego do Miasta Królówca, w interessach JW. Hrabi Tyszkiewicza Półkownika woysk Polskich, szlachcic Grzegorz Szakowski, z dwoma służącymi, Szymonem Ben-dzikiem i Mateuszem Smolskim na miesięcy sześć.

Czas obserwacji		Wysokosc Barom.		Wys. Ther. Reau.		W i a t r y.		Odmiana w powiet.	
Obserwacje meteorologiczne.	dnia 31 średnia	27	cal. 5,56 lin	+	11,67 stopni	Zachodni		Pochmurno	
	dnia 1 średnia	27	— 5,5 —	+	7,83 —	Zachodni		Deszcz	
	dnia 2 godz. 5	27	— 2,8 —	+	7,5 —	Zachodni		Pochmurno	